

CONVENȚIE PRIVIND STATUTUL APATRIZILOR (1954)

Preambul

Înaltele Părți Contractante,

Considerând că Declarația Universală a Drepturilor Omului și Carta Națiunilor Unite aprobate la data de 10 decembrie 1948 de către Adunarea Generală a Națiunilor Unite au afirmat principiul conform căruia oamenii se bucură de drepturi și libertăți fundamentale fără discriminare,

Considerând că Națiunile Unite și-au manifestat, în diferite ocazii, profundul interes pentru apatrizi și au depus toate eforturile pentru a asigura apatrizilor exercițiul cel mai larg posibil al acestor drepturi și libertăți fundamentale,

Considerând că numai acei apatrizi care sunt în același timp și refugiați intră sub incidența Convenției privind statutul refugiaților din 28 iulie 1951, și că sunt mulți apatrizi care nu sunt prevăzuți în Convenție,

Considerând că este de dorit ca statutul apatrizilor să fie reglementat și îmbunătățit printr-un acord internațional,

Au convenit după cum urmează:

CAPITOLUL I DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1. Definiția termenului “apatrid”

1. În sensul prezentei Convenții, termenul “apatrid” înseamnă o persoană care nu este considerată cetățean al nici unui Stat, conform legii naționale a acestuia.
2. Prezenta Convenție nu se aplică:
 - i. Persoanelor care în prezent primesc protecție sau asistență de la organele sau agențiile Națiunilor Unite - altele decât Înalțul Comisariat ONU pentru Refugiați – pe durata cât primesc această protecție sau asistență;

- ii. Persoanelor care sunt recunoscute de către autoritățile competente ale țării unde își au reședința ca având drepturi și obligații legate de faptul că posedă cetățenia țării respective;
- iii. Persoanelor în legătură cu care există motive serioase să se considere următoarele:
 - a) au săvârșit o infracțiune împotriva păcii, o crimă de război, sau o crimă împotriva umanității, așa cum sunt definite în instrumentele internaționale privind aceste categorii de infracțiuni;
 - b) au săvârșit o infracțiune non-politică gravă în afara țării de reședință, înainte de a fi admise în această țară;
 - c) au fost acuzate privind săvârșirea unor fapte contrare scopurilor și principiilor Națiunilor Unite.

Articolul 2. Obligații generale

Orice apatrid are obligații față de țara unde se află, ceea ce presupune, în special, ca acesta să se conformeze legilor și regulilor sale, precum și măsurilor luate pentru menținerea ordinii publice.

Articolul 3. Nediscriminare

Statele Contractante vor aplica prevederile prezentei Convenții apatrizilor, fără discriminare pe motiv de rasă, religie, sau țară de origine.

Articolul 4. Religia

Statele Contractante vor acorda apatrizilor, pe teritoriile lor, cel puțin același tratament favorabil pe care-l acordă și propriilor cetățeni, în ceea ce privește libertatea de a-și practica propria religie și libertatea privind educația religioasă a copiilor acestora.

Articolul 5. Drepturi acordate separat de prezenta Convenție

Nici o dispoziție din prezenta Convenție nu va fi prezumată ca afectând vreun drept sau beneficiu acordat de către Statele Contractante apatrizilor, separat de prezenta Convenție.

Articolul 6. Termenul "în aceleași condiții"

În sensul prezentei Convenții, prin termenul "în aceleași condiții" se înțelege că orice condiții (inclusiv condițiile privind durata și condițiile privind sejurul sau domiciliul) pe care ar trebui să le îndeplinească o anumită persoană pentru a beneficia de dreptul în cauză, dacă nu ar fi apatridă, trebuie îndeplinite de către aceasta, cu excepția condițiilor pe care apatridul nu le poate îndeplini datorită naturii acestora.

Articolul 7. Scutirea de condiția reciprocității

1. Cu excepția cazului când prezenta Convenție conține dispoziții mai favorabile, un Stat Contractant va acorda apatrizilor același tratament ca și cel acordat străinilor în general.

2. După o perioadă de 3 ani în care au avut reședința pe teritoriul Statelor Contractante, toți apatrizii vor fi scutiți de condiția reciprocității în aceste state.
3. Fiecare Stat Contractant va continua să acorde apatrizilor drepturile și beneficiile la care aceștia aveau dreptul, în absența reciprocității, la data intrării în vigoare a prezentei Convenții pentru acel Stat.
4. Statele Contractante vor considera în mod favorabil posibilitatea de a acorda apatrizilor, în absența reciprocității, alte drepturi și beneficii decât cele prevăzute în alineatele 2 și 3, și de a extinde scutirea de condiția reciprocității asupra acelor apatrizi care nu îndeplinesc condițiile prevăzute în alineatele 2 și 3.
5. Dispozițiile alineatelor 2 și 3 se aplică atât drepturilor și beneficiilor prevăzute în art. 13, 18, 19, 21 și 22 ale prezentei Convenții, cât și drepturilor și beneficiilor prevăzute de prezenta Convenție.

Articolul 8. Scutirea de măsurile excepționale

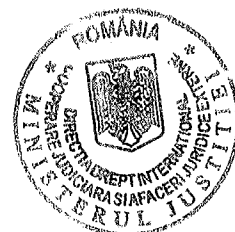
În ceea ce privește măsurile excepționale care pot fi luate împotriva unei persoane, a unui bun sau a unor interese ale cetățenilor sau ale foștilor cetățeni ale unui Stat străin, Statele Contractante nu vor aplica aceste măsuri unui apatrid, doar pe motiv că acesta a deținut anterior cetățenia statului străin în cauză. Statele Contractante care, conform propriei legislații, sunt împiedicate să aplice principiul general prevăzut în prezentul articol, vor acorda scutiri acestor apatrizi, în anumite cazuri.

Articolul 9. Măsuri provizorii

Nici o dispoziție a prezentei Convenții nu va împiedica un Stat Contractant, în timp de război sau în alte situații grave și excepționale, să ia măsurile provizorii pe care le consideră necesare apărării securității naționale în cazul unei anumite persoane, dacă Statul Contractant stabilește că persoana este de fapt apatridă, iar continuarea acestor măsuri este necesară în cazul acesteia, în interesul securității naționale.

Articolul 10. Continuitatea reședinței

1. În cazul în care un apatrid a fost dislocat și mutat forțat în timpul celui de-al II-lea Război Mondial pe teritoriul unui Stat Contractant și își are reședința acolo, perioada acestui sejur forțat va fi considerată ca fiind reședință legală pe acel teritoriu.
2. În cazul în care un apatrid a fost dislocat forțat în timpul celui de-al II-lea Război Mondial de pe teritoriul unui Stat Contractant și s-a întors acolo, înainte de data intrării în vigoare a prezentei Convenții, în scopul ocupării reședinței, perioada de ședere înainte și după această mutare forțată va fi considerată ca neîntreruptă pentru toate scopurile pentru care a fost solicitată reședința neîntreruptă.

Articolul 11. *Marinarii apatrizi*

În cazul apatrizilor angajați cu regularitate ca marinari pe o navă sub pavilionul unui Stat Contractant, acesta va examina posibilitatea stabilirii respectivilor pe teritoriul său și a emiterii documentelor de călătorie necesare sau a admiterii temporare a acestora pe teritoriul său, în vederea facilitării stabilirii acestora într-o altă țară.

CAPITOLUL II STATUTUL JURIDIC

Articolul 12. *Statutul personal*

1. Statutul personal al unui apatrid va fi guvernat de către legea țării de domiciliu sau, dacă nu are domiciliu, de către legea țării de reședință.
2. Drepturile obținute anterior de către apatrid, care depind de statutul său personal, în special drepturile referitoare la căsătorie, vor fi respectate de către Statul Contractant și, dacă este necesar, se vor supune formalităților prevăzute de legea aceluși Stat, cu condiția ca dreptul în cauză să fi fost recunoscut de către legea statului respectiv dacă persoana nu ar fi devenit apatridă.

Articolul 13. *Bunuri mobile și imobile*

Statele Contractante vor acorda unui apatrid, pe cât posibil, un tratament favorabil și, în orice caz, nu mai puțin favorabil decât cel acordat în general străinilor, în aceleași circumstanțe, în ceea ce privește achiziționarea de bunuri mobile și imobile și alte drepturi conexe, precum și împrumuturi și alte contracte legate de bunuri mobile și imobile.

Articolul 14. *Drepturi de autor și proprietate industrială*

În ceea ce privește protecția proprietății industriale, cum ar fi invențiile, desenele sau modelele industriale, mărcile, numele de comerț și drepturile de autor pentru opere literare, de artă și științifice, apatridul va beneficia în țara unde își are reședința obișnuită, de aceeași protecție ca și cea acordată propriilor cetățeni.

Articolul 15. *Dreptul de asociere*

În ceea ce privește asociațiile non-profit, non-politice și syndicatele, Statele Contractante vor acorda apatrizilor care locuiesc legal pe teritoriul lor, un tratament favorabil pe cât posibil, în orice situație, dar nu mai puțin favorabil decât cel acordat străinilor în general, în aceleași circumstanțe.

Articolul 16. Accesul la justiție

1. Orice persoană apatridă va avea acces liber la instanțele situate pe teritoriul tuturor Statelor Contractante.
2. Orice persoană apatridă va beneficia în Statul Contractant unde își are reședința obișnuită de același tratament ca și cetățenii acestui stat, în probleme legate de accesul la justiție, inclusiv asistența juridică și scutirea de *cautio judicatum solvi*.
3. Orice persoană apatridă va beneficia, în chestiunile prevăzute în alineatul 2, în alte țări decât în aceea unde își are reședința obișnuită, de același tratament ca și cetățenii țării reședinței sale obișnuite.

CAPITOLUL III CÂȘTIGURILE DIN MUNCĂ

Articolul 17. Angajarea cu carte de muncă

1. Statele Contractante vor acorda apatrizilor care stau legal pe teritoriul lor, un tratament favorabil pe cât posibil și, în orice situație, nu mai puțin favorabil de cât cel acordat străinilor în general, în aceleași circumstanțe, în ceea ce privește dreptul de a fi angajat cu carte de muncă.
2. Statele Contractante vor lua în considerare asimilarea drepturilor tuturor apatrizilor în ceea ce privește angajarea cu carte de muncă cu cele ale propriilor cetățeni și, în special, drepturile acelor apatrizi care au intrat pe teritoriul acestora pe baza unor programe de recrutare de personal sau de imigrare.

Articolul 18. Dreptul la libera practică

Statele Contractante vor acorda apatrizilor care stau legal pe teritoriul lor, un tratament favorabil pe cât posibil și, în orice situație, nu mai puțin favorabil de cât cel acordat străinilor în general, în aceleași circumstanțe, în ceea ce privește dreptul la libera practică în domeniul agriculturii, industriei, meșteșugurilor și comerțului, precum și dreptul de a înființa societăți comerciale și industriale.

Articolul 19. Profesiile liberale

Fiecare Stat Contractant va acorda apatrizilor care stau legal pe teritoriul lor, care au obținut diplome recunoscute de către autoritățile competente ale acelui stat și care doresc să practice o profesie liberală, un tratament favorabil pe cât posibil și, în orice situație, nu mai puțin favorabil de cât cel acordat străinilor în general, în aceleași circumstanțe.

CAPITOLUL IV BUNĂSTAREA

Articolul 20. Raționalizarea

În cazul în care există un sistem de raționalizare care se aplică întregii populații și care reglementează distribuția generală a produselor în stocuri reduse, apatrizii vor beneficia de același tratament ca și proprii cetățeni.

Articolul 21. Locuințele

În ceea ce privește locuințele, Statele Contractante, în măsura în care această problemă este reglementată de către legi sau regulamente sau se supune controlului autorităților publice, vor acorda apatrizilor care stau legal pe teritoriul lor, un tratament favorabil pe cât posibil și, în orice situație, nu mai puțin favorabil de cât cel acordat străinilor în general, în aceleași circumstanțe.

Articolul 22. Educația publică

1. Statele Contractante vor acorda apatrizilor același tratament ca și cel acordat propriilor cetățeni, în ceea ce privește educația elementară.
2. Statele Contractante vor acorda apatrizilor un tratament favorabil pe cât posibil și, în orice situație, nu mai puțin favorabil decât cel acordat străinilor în general, în aceleași circumstanțe, în ceea ce privește altă educație, decât cea elementară și, în special, referitor la accesul la studii, recunoașterea certificatelor de absolvire a unei școli străine, diplome și grade, renunțarea la taxe școlare și costuri și acordarea de burse.

Articolul 23. Ajutorul public

Statele Contractante vor acorda apatrizilor care stau legal pe teritoriul lor același tratament în ceea ce privește ajutorul și asistența publică, ca și cea acordată propriilor cetățeni.

Articolul 24. Legislația privind munca și securitatea socială

1. Statele Contractante vor acorda apatrizilor care stau legal pe teritoriul lor același tratament ca și cel acordat propriilor cetățeni, în următoarele probleme:
 - a) în măsura în care aceste aspecte sunt guvernate de legi sau regulamente sau se supun controlului autorităților administrative: remunerații, inclusiv alocațiile familiale când acestea fac parte din remunerații, orele de lucru, orele de lucru peste program, vacanțe cu plată, restricții asupra activității la domiciliu, vârsta minimă de angajare, ucenicia și pregătirea profesională, munca femeilor și a persoanelor tinere, precum și beneficiile oferite pe baza contractului colectiv de muncă;
 - b) securitatea socială (legislație privind accidente de muncă, bolile profesionale, maternitatea, bolile în general, incapacitățile, vârsta înaintată, decesul, șomajul, responsabilitățile familiale și orice alte împrejurări

neprevăzute care, conform legii și reglementărilor interne, sunt acoperite de asigurările sociale), în următoarele limite:

- i. se pot încheia anumite acorduri pentru păstrarea drepturilor obținute și a drepturilor în curs de dobândire;
- ii. legile interne sau reglementările țării de domiciliu pot prevedea acorduri speciale privind beneficii sau părți din acestea, care să fie plătite în întregime din fonduri publice, și privind indemnizații plătite persoanelor care nu îndeplinesc condițiile prevăzute pentru obținerea unei pensii obișnuite.

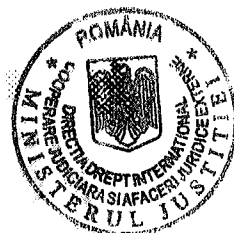
2. Dreptul la compensație în cazul decesului unui apatrid datorită unui accident de muncă sau unei boli profesionale nu va fi afectat de faptul că domiciliul beneficiarului se află în afara teritoriului Statului Contractant.
3. Statele Contractante vor extinde și asupra apatrizilor beneficiile acordurilor încheiate între ele, sau care pot fi încheiate între ele în viitor, referitoare la păstrarea drepturilor obținute și a drepturilor care urmează să fie dobândite, privind asigurările sociale, care se vor supune doar condițiilor aplicabile cetățenilor statelor semnatare ale acordurilor în cauză.
4. Statele Contractante vor lua în considerare extinderea și în cazul apatrizilor, pe cât posibil, a beneficiilor acordurilor similare care pot fi în vigoare la orice dată între aceste State Contractante și statele non-contractante.

CAPITOLUL V

MĂSURI ADMINISTRATIVE

Art. 25. Asistență administrativă

1. În cazul în care exercitarea unui drept de către un apatrid ar necesita în mod normal asistența autorităților unei țări străine la care acesta nu poate apela, Statul Contractant pe teritoriul căruia își are reședința va lua măsuri pentru ca propriile autorități să-i acorde această asistență.
2. Autoritatea sau autoritățile menționate în paragraful I vor transmite sau vor supraveghea transmiterea, către apatrizi, a acelor documente sau certificate care în mod normal sunt eliberate străinilor de către sau prin intermediul autorităților naționale.
3. Documentele sau certificatele transmise în acest mod vor fi considerate ca înlocuitor al instrumentelor oficiale transmise străinilor de către sau prin intermediul autorităților lor naționale și vor fi considerate probe în cazul în care nu se dovedește contrariul.

4. În funcție de acest tratament excepțional care poate fi acordat persoanelor sărace, se pot încasa taxe pentru aceste servicii, dar acestea vor fi moderate și stabilite în funcție de cele aplicate propriilor cetățeni pentru servicii similare.
5. Dispozițiile prezentului articol nu vor prejudicia aplicarea art. 27 și art. 28.

Articolul 26. Libertatea de mișcare

Fiecare Stat Contractant va acorda apatrizilor aflați legal pe teritoriul lor, dreptul de a-și alege locul de reședință și de a se deplasa liber pe teritoriul lor, în funcție de reglementările aplicabile străinilor în general, în aceleași circumstanțe.

Articolul 27. Actele de identitate

Statele Contractante vor elibera acte de identitate oricărui apatrid de pe teritoriul lor, care nu deține acte de călătorie valabile.

Articolul 28. Actele de călătorie

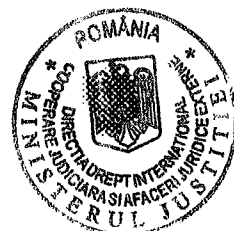
Statele Contractante vor emite apatrizilor aflați legal pe teritoriul lor, acte de călătorie în scopul deplasării în afara teritoriului lor, cu excepția cazului când motive acute de securitate națională sau ordine publică reclamă altfel, iar dispozițiile prezentei Convenții se vor aplica acestor documente. Statele Contractante pot elibera astfel de acte de călătorie oricărui alt apatrid aflat pe teritoriul său; acestea vor lua în considerare emiterea acestor documente apatrizilor de pe teritoriul lor care nu le pot obține din țara unde se află reședința lor legală.

Articolul 29. Taxe fiscale

1. Statele Contractante nu vor impune asupra apatrizilor taxe sau impozite, de orice natură, altele sau mai mari decât cele care se încasează sau care pot fi încasate de la proprii cetățeni în situații similare.
2. Nici o dispoziție a prezentului alineat nu va împiedica aplicarea pentru apatrizi a legilor și regulilor privind taxele pentru eliberarea către străini a documentelor administrative, inclusiv a actelor de identitate.

Articolul 30. Transferul de bunuri

1. Orice Stat Contractant va permite apatrizilor, conform propriilor legi și regulamente, să-și transfere bunurile aduse pe teritoriul său într-un al stat în care au fost admiși în vederea restabilirii.
2. Orice Stat Contractant va lua în considerare cererea apatrizilor privind permisiunea transferării bunurilor, indiferent de locație, și care sunt necesare restabilirii acestora într-o altă țară în care au fost admiși.

Articolul 31. Expulzarea

1. Statele Contractante nu vor expulza un apatrid aflat legal pe teritoriul lor, cu excepția cazului când există motive de securitate națională sau ordine publică.
2. Expulzarea unui astfel de apatrid se va face pe baza unei hotărâri luate în instanță. Cu excepția cazului când motive acute de securitate națională reclamă altfel, apatridul va avea posibilitatea de a prezenta dovezi în apărarea sa, de a face apel și de a fi reprezentat în acest scop în fața autorităților competente sau a persoanei sau persoanelor special desemnate de către autoritatea competentă.
3. Statele Contractante vor permite unui astfel de apatrid să beneficieze de o perioadă de timp rezonabilă în care să solicite admiterea legală într-o altă țară. Statele Contractante își rezervă dreptul de a aplica în această perioadă măsurile interne pe care le consideră necesare.

Articolul 32. Naturalizarea

Statele Contractante vor facilita, pe cât posibil, asimilarea și naturalizarea apatrizilor și în special, vor depune toate eforturile pentru a grăbi procedura de naturalizare și de a reduce pe cât posibil, costurile și taxele acestor proceduri.

CAPITOLUL VI CLAUZE FINALE

Articolul 33. Informații privind legislația națională

Statele Contractante vor comunica Secretarului general al ONU legile și regulamentele pe care le poate adopta pentru a asigura aplicarea prezentei Convenții.

Articolul 34. Soluționarea diferendelor

Orice diferend între părțile prezentei Convenții, legat de interpretarea sau aplicarea sa, care nu poate fi soluționat prin alte mijloace, va fi înaintat Curții Internaționale de Justiție, la cererea oricăreia dintre părțile în litigiu.

Articolul 35. Semnarea, ratificarea și aderarea

1. Prezenta Convenție va fi deschisă pentru semnare la sediul ONU până la data de 31 decembrie 1955.
2. Prezenta Convenție va fi deschisă pentru semnare în numele:
 - a) oricărui Stat Membru al ONU;
 - b) oricărui alt Stat membru invitat să participe la Conferința ONU privind Statutul Apatrizilor; sau

- c) oricărui Stat căruia Adunarea Generală a ONU îi poate adresa invitația de semnare sau de aderare.
3. Prezenta Convenția va fi ratificată, iar instrumentele de ratificare vor fi depuse la Secretarul General al ONU.
4. Prezenta Convenția va fi deschisă pentru aderare de către statele menționate în alineatul 2 al prezentului articol. Aderarea va avea loc prin depunerea instrumentului de aderare la Secretarul General al ONU.

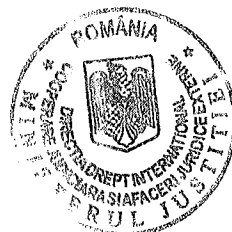
Articolul 36. Clauză de aplicare teritorială

1. Orice State poate, în momentul semnării, ratificării sau aderării, să declare că prezenta Convenție se va extinde asupra tuturor sau asupra unora dintre teritoriile pentru a căror relații internaționale este responsabil. Această declarația își va produce efectele când prezenta Convenția va intra în vigoare pentru statul în cauză.
2. La orice dată ulterioară, orice astfel de extindere mai sus menționată poate avea loc printr-o notificare adresată Secretarului General al ONU și își va produce efectele din cea de-a 90-a zi de la primirea notificării de către Secretarul General al ONU, sau de la data intrării în vigoare a prezentei Convenții pentru statul în cauză, oricare dintre evenimente are loc mai târziu.
3. Cu privire la acele teritorii asupra cărora prezenta Convenție nu se extinde la data semnării, ratificării sau aderării, fiecare Stat interesat va considera posibilitatea luării măsurilor necesare extinderii aplicării prezentei Convenții acestor teritorii, cu condiția ca, atunci când constituția o cere, Guvernele teritoriilor respective să își dea acordul în acest sens.

Articolul 37. Clauza federală

În cazul unui stat federal sau a unui stat ne-unitar, se vor aplica următoarele dispoziții:

- a) Cu privire la acele articole din prezenta Convenție care intră în competența legislativă a autorității federale, obligațiile guvernului federal vor fi similare, în această privință, cu cele ale Părților care nu sunt state federale;
- b) Cu privire la acele articole din prezenta Convenție care intră în competența legislativă a statelor constituate, a provinciilor sau cantoanelor care, conform sistemului constituțional al federației, nu sunt obligate să acționeze în domeniul legislativ, guvernul federal va aduce la cunoștință aceste articole, cu o recomandare favorabilă, autorităților competente ale statelor, provinciilor sau cantoanelor, cât mai curând posibil
- c) Un stat federal Parte la prezenta Convenție va transmite, la cererea oricărui dintre celelalte State Contractante, prin intermediul Secretarului General al ONU, un document privind legislația și practica federației, precum și componența acesteia, în legătură cu oricare dintre dispozițiile prezentei

Convenții, și va menționa modul în care acestea au fost aplicate printr-o acțiune legislativă sau de altă natură.

Articolul 38. Rezerve

1. La data semnării, ratificării sau aderării, orice stat poate avea rezerve la articolele prezentei Convenții, altele decât art. 1, 3, 4, 16(1) și 33 până la 42 inclusiv.
2. Orice Stat care are o rezervă conform alineatului 1 al prezentului articol, o poate retrage oricând printr-o comunicare în acest sens, adresată Secretarului General al ONU.

Articolul 39. Intrarea în vigoare

1. Prezenta Convenție va intra în vigoare în cea de-a 90-a zi care urmează datei de depunere a celui de-al 6-lea instrument de ratificare sau aderare.
2. Pentru fiecare dintre Statele care ratifică sau aderă la prezenta Convenție după depunerea celui de-al 6 -lea instrument de ratificare sau aderare, prezenta Convenție va intra în vigoare în cea de-a 90-a zi care urmează datei de depunere de către acest stat a instrumentului de ratificare sau aderare.

Articolul 40. Denunțarea

1. Oricare dintre Statele Contractante poate denunța prezenta Convenție în orice moment, printr-o notificare adresată Secretarului General al Națiunilor Unite.
2. Denunțarea va produce efecte pentru Statul Contractant în cauză la 1 an de la data primirii acesteia de către Secretarul General al Națiunilor Unite.
3. Orice stat care a făcut o declarație sau o notificare conform art. 36 poate, la orice dată ulterioară, printr-o notificare adresată Secretarului General al Națiunilor Unite, să declare că prezenta Convenție va înceta să se extindă asupra teritoriului său la 1 an de la data primirii notificării de către Secretarul General al Națiunilor Unite.

Articolul 41. Revizuirea

1. Oricare dintre Statele Contractante poate solicita revizuirea prezentei Convenții în orice moment, printr-o notificare adresată Secretarului General al Națiunilor Unite.
2. Adunarea Generală a Națiunilor Unite va recomanda măsurile, după caz, care trebuie luate în legătură cu această cerere.

Articolul 42. Notificări transmise de Secretarul General al Națiunilor Unite

Secretarul General al Națiunilor Unite va informa toți membrii Națiunilor Unite și statele ne-membre prevăzute în art. 35 referitor la următoarele:

- a) semnările, ratificările și aderările în conformitate cu art. 35;
- b) declarațiile și notificările în conformitate cu art. 36;
- c) rezervele și retragerile în conformitate cu art. 38;
- d) data la care prezenta Convenție va intra în vigoare în conformitate cu art. 39;
- e) denunțările și notificările în conformitate cu art. 40;
- f) cererea de revizuire în conformitate cu art. 41.

SUBSEMNAȚII, pe deplin autorizați, au semnat prezenta Convenție în numele Guvernelor lor.

ÎNCHEIATĂ la New York, la 28 septembrie, 1954, într-un exemplar, ale cărui texte în limbile engleză, franceză și spaniolă sunt egal autentice și vor fi depuse în arhivele Națiunilor Unite, iar copii certificate ale acestora vor fi transmise tuturor membrilor Națiunilor Unite și statelor ne-membre prevăzute în art. 35.

INTRAREA ÎN VIGOARE: 6 iunie 1960, în conformitate cu art. 39.

Confirmație de înregistrare
1960

